

Kötelező jelentéstétel a nemzetközi adótervezési konstrukciókról

EU Tanács Irányelv 2018/822 (DAC6)

Mi az a DAC6?

A Tanács (EU) 2018/822 irányelve vezette be az adótervezésben közreműködők - adótanácsadók, ügyvédek, stb. - azon kötelezettségét, miszerint bizonyos nemzetközi adótervezési konstrukciók részleteiről bejelentést kell tenniük az adóhatóságok felé. Vannak olyan helyzetek, amikor a jelentéstételi kötelezettség az érintett adózót terheli.

Ez az egyik legutóbbi módosítása a közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU irányelvnek. A módosítás DAC6 néven vált ismertté.

A DAC6 keretében kapott információkat az adóhatóságok megosztják egymás között, így valamennyi érintett adóhatóság információt szerez az adott adótervezési konstrukció részleteiről.

A jelentéstétel elmulasztása jelentős szankciókat vonhat maga után.

Az EU tagállamoknak 2019. december 31-ig kellett beiktatniuk a DAC6 irányelvet saját jogrendszerükbe. A jelentéstételi kötelezettség a 2018. június 25-ét követően megvalósított ügyletekre vonatkozik. A jelentéstétel szabályai Magyarországon 2020. július 1-étől léptek hatályba.

Ez az útmutató segít eligazodni a DAC6 szabályaiban, és iránymutatást ad arra, hogy a nemzetközi tranzakciókat és ügyleteket hogyan kell jelenteni az adóhatóság felé.

Mit kell jelenteni?

Az Irányelv a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozik, és valamennyi adónemre kiterjed, kivéve a járulékokat, az ÁFA-t, a vámot és a jövedéki adót. Így különösen, az Irányelv kitejed:

- egy másik EU tagállamban, vagy több, mint egy EU tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezőkkel folytatott ügyletekre;
- olyan résztvevőkkel folytatott ügyletekre, akik tevékenységet végeznek egy másik EU tagállamban, függetlenül attól, hogy van-e ott állandó telephelyük vagy sem; és
- bármely olyan határon átnyúló ügyletre, ami legalább egy EU tagállamot érint, függetlenül attól, hogy az ügylet egésze az EU-n belül zajlik-e.

Az Irányelv meghatároz olyan ügylettípusokat, amelyek kizárólag akkor jelentéskötelesek, ha az „ismertetőjegyek” mellett az ún. „fő előny teszt” is megvalósul; vannak továbbá olyan ügylettípusok, melyek attól függetlenül jelentéskötelesek, hogy megvalósul-e a „fő előny” teszt. További részletek a 6. és 7. oldalon találhatóak.

Az „ismertetőjegyek” lefedik a komplex nemzetközi adótervezési ügyletek mellett a viszonylag egyszerű tranzakciókat is. Az EU-s országok jogrendszerei különbözőképpen implementálták az Irányelvben foglaltakat, néhányuk szigorúbb szabályokat alkalmaz az Irányelvhez képest. Lehetséges, hogy egy ügyletet jelentenek egy tagállamban, ahol a bejelentés megfelel az Irányelv minimum követelményeinek, míg egy másik tagállam fokozott követelményeinek már nem felel meg a bejelentés.

Kinek kell jelentést tennie?

A jelentéstételi kötelezettség elsődlegesen a közreműködőket érinti, azaz bármely személyt, aki megtervez, piacra visz, megszervez, végrehajtásra előkészít egy jelentendő, határon átnyúló konstrukciót. Közreműködő lehet a közvetlenül közreműködő adótanácsadó, ügyvéd, egyéb tanácsadó, stb., de az a személy is, aki közvetve nyújt segítséget a konstrukció létrejöttéhez.

A közreműködő akkor köteles jelenteni, ha székhelye, vagy állandó telephelye van valamely EU tagállamban, vagy EU-s szakmai szövetség nyilvántartásában szerepel. Ha különböző EU adórendszerekből vannak közreműködők, valamennyi jogrendszernek meg kell követelnie a jelentéstételt a helyi közreműködőtől, kivéve, ha bizonyított, hogy a releváns információkat már bejelentették egy másik országban.

A közreműködők bizonyos esetekben, pl. szakmai titoktartásra hivatkozással felmentést kaphatnak az adatszolgáltatás alól. Ha nincs az ügyletben közreműködő, vagy mentesül a jelentéstétel alól, vagy nincs bizonyíték arra, hogy a közreműködő bejelentést tett, az adózónak kell jelentést tennie.

A jelentés elmulasztása komoly szankciókat vonhat maga után, és egyszerre több ország is alkalmazhat szankciót. Magyarországon 5 millió forintig terjedő mulasztási bírságot szabhat ki az adóhatóság ügyletenként, és ez ismételt is alkalmazható.

A multinacionális vállalatoknak számos jelentésköteles ügyletben érintett tanácsadója lehet. Egyes közreműködők mentesülhetnek a jelentéstétel alól, és lehetnek EU-n kívüli közreműködők. Előfordulhat, hogy több közreműködő úgy ítéli meg, hogy bejelentést kell tennie, így az adózónak érdemes a bejelentéseket koordinálnia, hogy elkerülje a többszörös bejelentést, vagy a különböző adóhatóságoknak tett ellentétes tartalmú bejelentéseket. Az adózó is köteles lehet jelentéstételre, ha nem tudja kétséget kizáróan bizonyítani, hogy egy közreműködő bejelentette az ügyletet.

Hogyan kell jelentést tenni?

A jelentéstétel módját minden ország egyedileg határozza meg. Magyarországon a jelentésköteles ügyleteket a KONSTR formanyomtatványon kell jelenteni, a NAV elektronikus felületén keresztül. Az Irányelv értelmében a jelentési kötelezettség tárgyát képezik különösen az alábbi adatok:

- az érintett közreműködő és adózó azonosító adatai;
- azon ismertetőjegy(ek) megjelölése, amely(ek) alapján a konstrukció jelentésköteles;
- az ügylet(ek) rövid bemutatása, ideértve a végrehajtás első lépésének időpontját és az ügylet értékét;
- a konstrukció alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezések; és
- azon tagállamok és/vagy személyek megjelölése, amelyeket/akiket az ügylet érint.

Minden ország maga alakítja ki a jelentéstétel szabályait. A bejelentés az adott ország hivatalos nyelvén történik.

Mikor kell jelenteni?

Az adatszolgáltatás határideje a következő időpontok közül a legkorábbtól számított 30 nap:

- A konstrukció végrehajtás céljából elérhetővé vált;
- A konstrukció végrehajtásra kész; és
- A konstrukció végrehajtásának első lépése megtörtént.

Magyarországon külön határidők vonatkoznak a 2018. június 25-e és 2020. június 30-a között végrehajtott ügyletekre, ezeket 2021. február 28-áig jelenteni kell. Azokat a konstrukciókat, melyeket 2020. július 1. és 2020 december 31. között hajtottak végre, 2021. január 31-ig kell bejelenteni.

A múltbeli adótervezési konstrukciókat jellemzően akkor kell jelenteni, ha azokat 2018. június 25-e után hajtották végre. A 2018. június 25-e előtti ügyletek akkor lehetnek jelentéskötelesek, ha ezen időpontot követően módosítás történt az ügyletben. Az egyes jogrendszerekben eltérően értelmezhetik, hogy milyen időpontot kell a végrehajtás/megvalósítás első lépésének tekinteni.

A mi megközelítésünk

Az RSM átfogó támogatást nyújt a DAC6 kötelezettségek teljesítéséhez. Ez magába foglalja a kötelezettségek fennállásának rendszerszintű kiértékelését, a segítségnyújtást a jelentésköteles ügyletek azonosításában és a kapcsolódó belső folyamatok kidolgozásában, az adatszolgáltatással kapcsolatos vállalati megközelítés (belső vagy közreműködő általi jelentés) támogatását, a jelentéstétel hatásainak (pl. adókockázat/-stratégia) felmérését és a jelentéstétel adminisztrációját.

1

Kezdeti kockázatértékelés

- ✓ A potenciálisan érintett ügyletek és konstrukciók beazonosítása;
- ✓ Az érintett konstrukciók belső kezelésére vonatkozó folyamatok meghatározása a tulajdonosokkal
- ✓ Érintett adójogrendszerek azonosítása;
- ✓ Jelentéstétellel érintett közreműködők azonosítása;
- ✓ A helyi jelentéstételi kötelezettség meghatározása; és
- ✓ Annak rögzítése, hogy ki felelős az egyes tranzakciók vagy ügyletek jelentéséért.

Tanácsot adunk a vállalkozásoknak a jelentéstételi kötelezettségre vonatkozó belső folyamatok kialakításában és folyamatosan támogatjuk a jogszabályi megfelelést.

2

Személyre szabott támogatás

Tanácsot adunk egyedi ügyben, értékeljük az illetékes adóhatóságok jelentéstételre adott várható megközelítését, és segítünk a kapcsolódó kockázatok csökkentésében.

3

Segítségnyújtás a jelentéstétel teljesítésében

Szakértőink naprakész tanácsokkal szolgálnak a helyi követelményekkel kapcsolatban és segítséget nyújtanak a DAC6 jelentések előkészítésében:

- ✓ A jelentésköteles ügylet részletes értékelése a helyi szabályok alapján és a benyújtandó jelentés típusának meghatározása;
- ✓ A bejelentés előkészítése a NAV felé, ha az adózónak kell a jelentést megtennie, illetve együttműködés más érintett adózókkal vagy közreműködőkkel, ha a bejelentést más felek teszik meg.

Ismertetőjegyek

A következő ismertetőjegyek fennállása akkor eredményez jelentéstételi kötelezettséget, ha a „fő előny” teszt is fennáll:

Általános, „fő előny” teszthez kapcsolódó ismertetőjegyek

- Ügyletek, amelyekben titoktartási záradékot kötöttek ki valamely adózóra, vagy résztvevőre.
- Ügyletek, amelyekben a közreműködő díjazása az esetleges adóelőny elérésén alapul, függetlenül attól, hogy ténylegesen sikerül-e adóelőnyt elérni.
- Ügyletek, melyek szabványosított dokumentációt és/vagy struktúrát használnak, és amit nem szükséges érdemben személyre szabni a végrehajtáshoz.

Különös, „fő előny” teszthez kapcsolódó ismertetőjegyek

- Ügyletek, melyeknek keretében veszteséges céget vásárolnak fel, az adókötelezettség csökkentése érdekében.
- Ügyletek, melyekben a nyereséget tőkévé, ajándékká, vagy más, olyan bevételkategóriává alakítják, melyek alacsonyabb adókulcs alá esnek, vagy adómentesek.
- Ügyletek, melyek körkörös tranzakciókat foglalnak magukba, amik pénzeszközök körbeáramoltatását eredményezik.

Különös, határokon átnyúló, „fő előny” teszthez kapcsolódó ismertetőjegyek

- Határon átnyúló, levonható kifizetést tartalmazó ügyletek, amelyek a fogadás helyén nem teljesen adóztathatóak, mert az ország, ahol a fogadó fél adóügyi illetőséggel rendelkezik:
 - › nem vet ki semmilyen társasági adót, vagy közel nulla százalékos adót vet ki;
 - › teljes adómentességet biztosít a kifizetésekre; vagy
 - › adókedvezményt biztosít a kifizetésekre.

A „fő előny” teszt

Abban az esetben megy át egy ügylet a „fő előny” teszten, ha megállapítható, hogy a fő előny, vagy a fő előnyök egyike alapján – minden tényt és körülményt figyelembe véve - amelyre egy adott személy az adott konstrukció megvalósítása nyomán észszerűen számíthat, az adóelőny elérése.

A következő ismertetőjegyek önmagukban is jelentéstételi kötelezettséget vonnak maguk után:

Különös, határon átnyúló ismertetőjegyek

- Ügyletek, melyek levonható, határon átnyúló kifizetéseket tartalmaznak, amik a fogadás helyén nem teljesen adózandóak, mert:
 - › a fogadó fél sehol nem rendelkezik adóügyi illetőséggel; vagy
 - › a fogadó fél országa olyan harmadik ország, melyet a tagországok együttesen, vagy az OECD keretrendszere alapján nem együttműködőnek minősítenek.
- Ügyletek, melyek olyan eszközt tartalmaznak, aminek értékcsökkenésére több, mint egy országban igényeltek levonásokat.
- Ügyletek, melyekben egynél több adórendszerben igényelnek kettős adóztatás alóli mentességet ugyanazon nyereség, vagy tőketételre.
- Ügyletek, melyek keretében eszközátruházásra kerül sor és lényegi eltérés van az adott eszközökért fizetendő összegek között az érintett adórendszerekben.

Különös ismertetőjegyek az automatikus információcseréhez és a tényleges tulajdonláshoz kapcsolódóan

- Ügyletek, melyek veszélyeztethetik a Pénzügyi számlainformációk automatikus cseréjére vonatkozó uniós jogszabályokat, vagy ezekkel egyenértékű megállapodásokat (pl. olyan számla, termék, vagy befektetés, eszköz, bevétel, tőke, jogi személyek használata, melyek nem alanyai az információcserének).
- Ügyletek, melyekben olyan jogi személyek vesznek részt, amik tényleges tulajdonosi lánc nem átlátható: nem folytatnak megfelelő személyzettel, felszereléssel, eszközökkel és helyiségekkel támogatott érdemi gazdasági tevékenységet; tényleges tulajdonosai közül egyet vagy többet az illetősége szerinti adójogrendszertől eltérő bármely más adójogrendszerben jegyezték be, kezelnek, vagy ilyen adójogrendszer illetősége vagy ellenőrzése alatt állnak; tényleges tulajdonosait azonosíthatatlanná tették.

Különös ismertetőjegyek a transzferárazáshoz kapcsolódóan

- Ügyletek, melyek egyoldalú mentesítési szabályokat alkalmaznak.
- Ügyletek, melyek keretében olyan immateriális javak átruházásra kerül sor, amelyek nehezen értékelhetők (pl. az összehasonlíthatóság hiánya miatt), illetve ahol olyan feltételezéseket használnak az értékeléskor (pl. várható pénzáram, vagy nyereség), melyek az átruházás időpontjában negymértékben bizonytalanok.
- Ügyletek, melyek során feladatok és/vagy kockázatok és/vagy eszközök csoporton belüli, határokon átnyúló áthelyezésére kerül sor, amennyiben az áthelyezést követő hároméves időszakra az áthelyező fél vagy felek kamatfizetés és adózás előtti eredményének becsült éves összege nem éri el az adott áthelyező fél vagy felek kamatfizetés és adózás előtti éves eredményének arra az esetre becsült összege 50%-át, ha az áthelyezésre nem került volna sor.

Kérdéseivel forduljon kollégáinkhoz:

Kiss Helga

Igazgató, Adóüzletág

T: +36 1 886 3700

E: helga.kiss@rsm.hu

Varga Erzsébet

Szenior adótanácsadó, Adóüzletág

T: +36 1 886 3700

E: erzsebet.varga@rsm.hu

Az RSM Hungary Zrt. honlapján közzétett információk, elemzések és következtetések tájékoztató jellegűek, és nincsenek tekintettel az olvasók egyéni igényeire és adójogi helyzetére. A közzétett adatok teljességéért, pontosságáért valamint aktualitásáért az RSM Hungary Zrt. nem vállal felelősséget. A közzétett információk nem minősülnek tanácsadásnak (ügymint adó-, jogi- vagy egyéb tanácsadásnak), és ezáltal nem helyettesítik a társaságunk szakértőivel folytatott személyes megbeszélést. A honlapon és az ott feltüntetett linkeken keresztül elérhető weboldalakon található információk alapján hozott, illetve az azokra alapozott üzleti döntésekből eredő károkért az RSM Hungary Zrt. nem vállal felelősséget.

Az RSM Hungary az RSM-hálózat tagja. Az RSM International tagjai független könyvelő és tanácsadó cégek, melyek saját nevükben járnak el. Az RSM-hálózat maga semmilyen fogalommeghatározás szerint és semelyik állam joghatósága alatt sem tekinthető önálló jogi személynek.